זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ

ספר
כח הזוהר

הקדמה ומבוא
לספר כח הזוהר

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 8/24 בית שמש

הוצאת:

מפעל הזוהר העולמי

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C\O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים
ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8
רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד
עימוד ועיצוב ספרים מקצועי
'מקראי אור'
052-7615936
yoel32@neto.net.il

הַקְדָּמָה

יָ׳שִׂישׂוּ הַ׳טְּהוֹרִים וְ׳יָגִילוּ הַ׳יְּשָׁרִים בְּהִגָּלוֹת הָאוֹר הַנִּפְלָא דְּהַאי תַּנָּא קַדִּישָׁא הַמַּרְעִישׁ עוֹלָמוֹת וּמַרְגִּישׁ מַמְלָכוֹת וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִנֵּיהּ יָחִילוּ וְיָזוּעוּ וּכְמוֹ שְׁפִּיֵּיט הַצַּדִּיק הַמְּקוּבָּל רַבִּי שִׁמְעוֹן לָבִיא זצוקללה״ה ״בַּר יוֹחָאִי, נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר בַּעֲבוּרְךָ״ הוּא הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי זי״ע, וְרַעְיָא מְהֵימְנָא – מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע״ה וְאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוֹר לַטּוֹב הִבְטִיחוּ וּפָסְקוּ: **״בְּהַאי חִבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל ״לְמִטְעָם״ מֵאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי״. וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה׳ בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר** (דְּבָרִים לב, יב) **פֵּירוּשׁ:** וּמִפְּנֵי שֶׁעֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לִטְעֹם מֵאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר, עַל יָדוֹ וּבוֹ יֵצְאוּ מִן הַגָּלוּת בְּרַחֲמִים, וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַפָּסוּק שֶׁהַשֵּׁם יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגָּלוּת בְּלִי קִטְרוּג. (רַעְיָא מְהֵימְנָא פָּרָשַׁת נָשׂא דַּף קכד: - הַפֵּרוּשׁ מהרמַ״ק), **וְאֵין מַה לְּהוֹסִיף עַל דִּבְרֵי קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִים.**

וְכָל גְּדוֹלֵי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת מִילָּתָם אֲמוּרָה דְּסֵפֶר הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הוּא הַפּוֹתֵחַ וְהוּא הַסּוֹגֵר[א], וְלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הוּא הַמֵּבִיא אֶת הָאָדָם לִזְכּוֹת

הערות

[א] בספר תורת שמחה (דף נ״ז): מקודם היה די בתורת הנגלה אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שנכבה היא מתחזקת ביותר ושלהבת עולה יותר. כמו כן מקודם לא היה יצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורת הנגלה לתבלין נגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר.

לְהָאִיר נִשְׁמָתוֹ בְּאוֹר יְקָרוֹת[ב], וּמִי הַגֶּבֶר יֹאמַר זְכִיתִי נַפְשִׁי מִבַּלְעֲדֵי הַלִּימוּד הַטָּהוֹר הַזֶּה, וְקוֹל קְרִיאַת רַבֵּינוּ הָרַמְחַ"ל זי"ע מְהַדְהֵד בָּנוּ - קוּמוּ וְחוּשׁוּ לְהַצָּלַת עַם יִשְׂרָאֵל - דְּרַק בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בִּרְצִיפוּת יִמָּנְעוּ צָרוֹת וַאֲסוֹנוֹת רח"ל[ג], וְיִתְרַבֶּה הָרַחֲמִים וְהַשֶּׁפַע וְנִגָּאֵל בִּמְהֵרָה. וְעוֹד גְּדוֹלֵי

הערות

[ב] הגר"א ז"ל באבן שלמה פ"ח (סי' כ"ד): מי שהיה יכול להשיג סודות התורה ולא השתדל להשיגן נידון בדינין קשין ר"ל.

בן איש חי בראש ספרו דעת ותבונה: ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה.

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה: אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרים את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו טענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשון הרע שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלא כרסו בש"ס ופוסקים, אין זה כי אם שמזניחים את החכמה עצמה, שעל זה אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלמוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אף על פי שהוא שוגה בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכו'.

ר' אברהם אזולאי: והנה בלי ידיעת חכמת הקבלה הוא כבהמה וכו', מאחר שעושה המצוות בלי טעם במצוות רק כמצות אנשים מלומדה ודמיין לבהמות האוכלים חציר, שאין בו טעם אכילת אדם, ואפילו הוא בעל עסקים גדול במשא ומתן וכדומה וטרוד הרבה לא יפטור עצמו מעסק חכמה זאת וכו', ותשתדל לקמוץ זמן מהיום משאר דברים ולימודים למען ישאר לך זמן לעסוק בחכמה זו, כי הוא יסודי התורה ואי אתה פטור מפנימיות התורה, כי בלעדיה האדם שור אוכל עשב וכו'.

[ג] בתקוני זהר - תקון ל': בההוא זמנא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. תרגום: בעת ההיא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזהו רוחו של משיח אוי להם לאלו שגורמים שיסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה. אוי להם שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג והשמדות בעולם.

בהסכמת הרב מנחם מענכין על איפה שלימה: ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר תקון ל': "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן

וּקַדִּישֵׁי קַמָּאֵי מֵאַדִּירִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה שֶׁצִּוּוּי וְזִרְזוּ לְתַלְמִידֵיהֶם[ד] לְהָפִיץ בָּעָם אֶת הַלִּימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְמַעַן פְּדוּת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה[ה], לְתוֹמְכָה וּלְסַעֲדָהּ, וּלְיַחְדָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבָזֶה נִזְכֶּה לְהִגָּאֵל[ו] וּבוֹ תִּדְבָּק וּמִנֵּהּ לֹא תָּזוּעַ, כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאָרֶךְ יָמֶיךָ בָּזֶה וּבַבָּא.

עַל כֵּן קָמוּ אַנְשֵׁי חָיִל יִרְאֵי אֱלֹקִים אוֹהֲבֵי ה׳ שִׂמֵּחִים וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר הַנֶּעֱלָם אוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה בְּאַהֲבָה, וּבְרֹאשָׁם מָרָן כְּ״קְ הָאַדְמוֹ״ר מֵהָאלְמִין שְׁלִיטְ״א אֲשֶׁר נִלְחָם מִלְחֲמוֹת ה׳ לְקִירוּב הַגְּאוּלָה הוּא הַגֶּבֶר הוּקַם עַל, וְיִסֵּד אֶת ״מִפְעָל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי״, וְכָךְ בִּמְסִירוּת נֶפֶשׁ מַמָּשׁ מְפִיצִים בָּעָם אֶת הַתְּרוּפָה הַנִּפְלָאָה וְשִׁקּוּי

הערות

העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו׳״, כמה נפישא חיליה של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפנים חדרי לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמרנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישראל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה.

[ד] ספר הקנה הקדוש: "ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק רק בנגלה נקרא "לא עבדו" גם אינו נקרא תלמיד חכם רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמת הקבלה. (מאיפה שלימה).

[ה] הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמה לעץ-חיים:

"וכל הגבעות התקלקלו" - הם תלמידי החכם, הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינת ההרים הנזכר. הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים, ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עוסקים בחכמת הקבלה, ואינם יודעים כי מיראתם ליכנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו, ולבם שורש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושים בלבד, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא, כי תורת עולם הבא אינה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי תורה וסודותיה. וזה שלא טרח בה בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו וגו׳".

[ו] כל ענין הגאולה תלויה בלימוד הזוהר: וזה לשון ספר הברית: אחרי שחפשת כל מיני סבות על מה נתאחרה הגאולה, ועם ישראל עדיין סבל צרות צרורות, קבע בהחלט שהוא בזה העון של בזיון תורת הקבלה כמפורש בזהר תקון ל׳.

הַפְּלָאִים הַמְיֻחָד הוּא לִימוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ[ז]. וְחֵלֶק מִפְּעֻלּוֹת הַמִּפְעָל הַזֶּה הֵם הָעֲלוֹנִים הַמְצוּיָנִים לְתִפְאָרָה, כָּךְ שֶׁכָּל יְהוּדִי יָבִיא אֶל בֵּיתוֹ אֶת הַבֹּשֶׂם הַזֶּה וְלֹא יִהְיֶה בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל בְּלִי סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ[ח], וּגְדוֹלִים וּקְטַנִּים יֶהְגּוּ בּוֹ וְתִרְבֶּה הַדָּעַת.

וּבֶאֱמֶת שֶׁעַד עַתָּה כְּבָר חִלַּקְנוּ כְּרֶבַע מִלְּיוֹן עוֹתָּקִים מֵהָעֲלוֹנִים הַנִּפְלָאִים וְעוֹד, וְהַכֹּל בְּחִינָם, וְאֵין הַקּוֹמֵץ מַשְׂבִּיעַ אֶת הָאָר"י [אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִלְּבַד בְּנֵי הַגּוֹלָה], וְנִתְקַיֵּם בָּהֶם הַפָּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ט ב'), "כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִיא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים", וְעַתָּה כְּבָר אָזְלוּ מִן הַשּׁוּק וְהַצְּמָאוֹן גּוֹבֵר, וְגַם שֶׁרְצוֹנֵנוּ ל"יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדַי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם" (תְּהִלִּים ק"ד י"א), אַךְ כַּיָּדוּעַ דִּבְרֵי חֲז"ל דְּאֵין הַבּוֹר מִתְמַלֵּא מֵחֲלִיָּתוֹ, וּמָמוֹנָא קָא גָּרִים וְאֵין אֲרִי נוֹהֵם אֶלָּא מִתּוֹךְ קֶפֶּה שֶׁל אוֹכֶל, לָכֵן קִבַּצְנוּ כָּל הָעֲלוֹנִים לְסֵפֶר שָׁלֵם וְיִמָּצֵא לְכָל דּוֹרֵשׁ, וִיהִי רָצוֹן שֶׁיְּקָיֵּם בָּנוּ הַפָּסוּק הַנֶּאֱמָר עַל הַתּוֹרָה "אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דַּדֶּיהָ יְרַוּךְ בְּכָל עֵת" (מִשְׁלֵי ב' י"ט).

הערות

[ז] לשם שבו ואחלמה בהקדמתו כותב: ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה - לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחנם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות שהוא עיקר החכמה ודעת וכו' "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? - בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' עיין שם. ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין נ"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

[ח] צדיקים לא נכנסו לבית שאין שם זוהר עַכְשָׁיו מוּבָן לָמָּה הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לֹא נִכְנְסוּ לַבַּיִת שֶׁאֵין זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכָל מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ לֹא הִגִּיעַ לְמַדְרֵגַת אָדָם, וְחַי רַק בִּזְכוּת אֵלּוּ שֶׁלּוֹמְדִים זוֹהַר, וְעָלָיו נֶאֱמַר 'אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ הֲוָיָ"ה'.

וּבְזֶה פֵּרוּשׁ גַּם כֵּן אֲדוֹנִי אָבִי זִכְרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁזֶּהוּ הָרֶמֶז שֶׁרָמְזוּ לְאִישׁ אֶחָד שֶׁהֶרְאוּ לוֹ בַּחֲלוֹם תֵּבַת בְּהֵמָה וְלֹא יָדַע פֵּרוּשׁוֹ וּפֵרְשׁוּ לוֹ כִּי יַעַן שֶׁמָּכַר סֵפֶר הַזֹּהַר שֶׁהָיָה לוֹ בְּבֵיתוֹ לָכֵן הֶרְאוּ לוֹ תֵּבַת בְּהֵמָה דְּרָאשֵׁי תֵּבוֹת בְּ'עַרְתִּי הַ'קֹּדֶשׁ מִ'ן הַ'בַּיִת הוּא בְּהֵמָ"ה רַחֲמָנָא לִיצְלַן.

וּתְחִנָּתֵנוּ לִפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה שֶׁנִּזְכֶּה ל"מ"ה שֶׁ"הָיָה הֲ"וּא - שֶׁיִּהְיֶה" רָאשֵׁי תֵבוֹת מֹשֶׁ"ה, כִּי גּוֹאֵל רִאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן[ט], וְעַיִן אוֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ פָּרְשַׁת תְּרוּמָה עַיִן שָׁם וְתִמְצָא נַחַת. וְכַאֲשֶׁר עַתָּה בָּאוּ וְנִקְבְּצוּ כָּל הָעֲלוֹנִים הַמְיֻחָדִים לִהְיוֹת סֵפֶר וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶיךָ, כָּל אֶחָד יוּכַל לֵהָנוֹת וְלִשְׁתּוֹת מִצּוּף דְּבַשׁ, וְנַמְלִיץ אֶת הַפָּסוּק "וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׁבִּיעֲךָ" (תְּהִלִּים פ"א י"ז). סוֹפֵי תֵבוֹת הַפָּסוּק הֵם רוֹמְזִים אֶל רָאשֵׁי תֵבוֹת רַ'בִּי שִׁ'מְעוֹן כָּ'ל הַ'תּוֹרָה בְּ"וֹ. וְכֵן רָאשֵׁי תֵבוֹת הַפָּסוּק הֵם אוֹתִיּוֹת בֶּ"ן אֶחָ"ד, שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד זֹהַר הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא בֶּן יָחִיד וּמְיֻחָד אֵצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכַיָּדוּעַ דִּבְרֵי הַזֹּהַר (וַיִּקְרָא בְּהַר דַּף קי"ב ע"א): שֶׁרַק לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ הֵם נִקְרָאִים "בָּנִים אַתֶּם לַה'"[י].

הערות

[ט] הגר"א ז"ל (באבן שלמה פי"א סי' ג'): הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה. ובהגר"א ז"ל משלי (ה' - יח'): כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשוט אינו ברור בידו. ובמקום אחר: הנה היצר הרע עושה אתכם שישמן לב העם הזה ולא ילמוד קבלה.

[י] הָעוֹסֵק בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה נִקְרָא בֵּן לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁמָתוֹ מֵעוֹלַם הָאֲצִילוּת - בְּלִמּוּד הַפְּשָׁט נִקְרָא עֶבֶד.

יִשְׂרָאֵל אִקְרוּן עֲבָדִים, דִּכְתִיב עֲבָדַי הֵם, וְאִקְרוּן בָּנִים, דִּכְתִיב בָּנִים אַתֶּם לַהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם. בְּזִמְנָא דְיָדַע לֵיהּ בַּר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַח כְּלָל, כְּדֵין אִקְרֵי עֶבֶד דְּעָבִיד פִּקּוּדָא דְּמָארֵיהּ, וְלֵית לֵיהּ רְשׁוּ לְחַפְּשָׂא בְּגְנִיזוֹי וּבְרָזִין דְּבֵיתֵיהּ.

בְּזִמְנָא דְיָדַע לֵיהּ בַּר נָשׁ בְּאוֹרַח פְּרָט, כְּדֵין אִקְרֵי בֵּן רְחִימָא דִילֵיהּ, כְּבֵן דְּחָפִישׁ בִּגְנִיזוֹי, בְּכָל רָזִין דְּבֵיתֵיהּ [כַּבֵּן הַזֶּה שֶׁמְּחַפֵּשׂ בָּאוֹצָרוֹת בְּכָל סוֹדוֹת בֵּיתוֹ, דֶּרֶךְ אֱמֶת]. וְאַף עַל גַּב דְּאִקְרֵי בֵּן בְּרָא בּוּכְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שְׁמוֹת ד) בְּנִי בְכוֹרִי יִשְׂרָאֵל, לָא יִפּוּק גַּרְמֵיהּ מִכְּלָלָא דְּעֶבֶד, לְמִפְלַח לַאֲבוּי בְּכָל פּוּלְחָנִין דְּאִינּוּן יְקָרָא דַּאֲבוּי. וְהָכִי אִצְטְרִיךְ לְכָל בַּר נָשׁ לְמֶהֱוֵי לְגַבֵּי אֲבוּי בֵּן, לְחַפְּשָׂא בִּגְנִיזוֹי וּלְמִנְדַּע רָזִין דְּבֵיתֵיהּ, וּלְאִשְׁתַּדְּלָא אֲבַתְרֵיהוּ כו'.

זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ דְּהַאי בֵּן, דְּזָכֵי לְאִשְׁתַּדְּלָא לְמִנְדַּע בְּגִנְזֵי דְּאֲבוּי, וּבְכָל רָזִין דְּבֵיתֵיהּ, כִּבְרָא יְחִידָאי דְּאַשְׁלְטֵיהּ אֲבוּי בְּכָל גְּנָזוֹי, וְדָא אִיהוּ יְקָרָא דְּשַׁלִּיט עַל כֹּלָּא, מַאן דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרַיְיתָא, לְמִנְדַּע לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְאִינּוּן גְּנִיזִין דִּילֵיהּ, אִקְרֵי בֵּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא, לֵית מַאן דְּיִמְחֵי בִּידֵיהּ, בְּכָל שַׁעֲתָא דְּאִצְטְרִיךְ לְמֵיעַל לְגַבֵּי אֲבוּי. זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ בְּעָלְמִין כֻּלְּהוּ כו'. דָּא אִיהוּ בַּר נָשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַכְרִיז עֲלוֹי בְּכָל אִלֵּין חַיָּילִין וּמַשְׁרְיָין דְּכָל עָלְמִין, וּבְכָל אִינּוּן רְקִיעִין, אִזְדַּהֲרוּ בִּפְלַנְיָא מְהֵימְנָא דְּבֵי מַלְכָּא, דְּכָל גְּנָזֵי דְּמָארֵיהּ בִּידֵיהּ. זַכָּאָה אִיהוּ בְּהַאי עָלְמָא, וְזַכָּאָה אִיהוּ בְּעָלְמָא דְּאָתֵי.

וִיהִי רָצוֹן שֶׁיַּעֲשֶׂה הַלִּימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ[יא], וְיָחִישׁ לְגָאֳלֵנוּ בִּמְהֵרָה, וְעַל יָדוֹ נִזְכֶּה לִפְדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּרַחֲמִים בָּזֶה וּבַבָּא עִם

◇◇◇

כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירְךָ עִם מָשִׁיחַ צִדְקֵינוּ[יב] אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּבִרְכַּת אַהֲבַת הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ
חַבְרֵי הַוַּעַד הָעוֹלָמִי לְהַצָּלַת עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁעַל יְדֵי "מִפְעָל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

הערות

[יב] קבלה חכמת הקבלה על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקינו בב"א, כמבואר בספר הזהר הקדוש. וסימן לדבר: **סו"ד** במילוי **סמ"ך וא"ו דל"ת**, גימטריה **משיח בן יוסף** במכוון, שאף **משיח בן יוסף יחיה ויתקיים על ידי זכות לימוד רזין דאורייתא.** (קהילות יעקב ערך סוד).

מָבוֹא

עַל סֵפֶר "הַזֹּהַר" כּוֹתֵב הָרַמַ"ק: וְלָזֶה הַסֵּפֶר יִקָּרֵא סֵפֶר הַזּוֹהַר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מְהַזּוֹהַר הָעֶלְיוֹן, וְדֶרֶךְ אוֹרוֹ מַשְׁפִּיעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֱלֹקִית כָּל הַמִּתְעַסְּקִים בּוֹ[יג], שֶׁהָיָה אוֹר וְשֶׁפַע עֶלְיוֹן מֵהַדַּעַת מוּשְׁפַּע בְּרָזֵי תּוֹרָה דְּהָיֵינוּ רָזֵי וְסִתְרֵי תּוֹרָה וְכוּ' כֵּיוָן שְׁנִשְׁפַּע מִשָּׁם אִתְקְרֵי הַחִבּוּר הַזֶּה סֵפֶר הַזֹּהַר, כְּלוֹמַר שֶׁנִּשְׁפַּע מֵהַזֹּהַר הַהוּא[יד] (הָרַב מֹשֶׁה קוֹרְדוֹבֵּירוֹ, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ, ב').

הערות

[יג] השל"ה הקדוש: וידוע שאמר לבניו **שכל מי שלא טעם טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם יראת חטא מימיו** (ועיין ב"עשרה מאמרות"). **וכן כתב הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד, אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.** (פירוש הגר"א על משלי ה', י"ח).

[יד] הרה"ג יעקב צמח ז"ל בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי אינם, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזוהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע כראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בספר קהלת יעקב וז"ל: ומה גם בדורנו זה עתה שהוא דרא בתראה וצריך להתגלות בו חכמת האמת כדי שיבוא משיח, וכן ברעיא מהימנא ובתקונים **וזכות הזוהר יגלה מלכא משיחא.** פרי עץ חיים שער העמידה (הג"ה מרנ"ש): **ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגין על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס** (ועיין עוד תקו"ח לרמח"ל תיקון ח').

הרבי מקאמארנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, **ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות...** ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

מעין גנים (פ"א) **לבעל "בני יששכר":** התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדיין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ה"ה עסק העיון בש"ס ופוסקים ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורתינו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ה ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל

חיות אָדָם הַיִּשְׂרְאֵלִי תָּלוּי בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר וּבְכִתְבֵי מָרָן לִלְמוֹד בִּקְדוּשָׁה וּבְשִׂמְחָה וּבְנוֹעַם וּבְיִרְאָה וְאַהֲבָה כָּל אֶחָד לְפִי הַשָּׂגָתוֹ וּקְדוּשָׁתוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים (ר׳ יִצְחָק אַיְזִיק יְחִיאֵל סַפְּרִין מִקּוֹמַרְנָה, נוֹצֵר חֶסֶד, פֶּרֶק ד׳ מִשְׁנָה כ׳). אֵינוֹ דּוֹמֶה חַיּוּת וְתַעֲנוּג לִמּוּד הַנִּגְלֶה כְּלִמּוּד הַזֹּהַר וְהַתִּקּוּנִים. וְאָמַר עַל עַצְמוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקּוֹרִיץ, שֶׁהוּא אֵין לוֹ חַיּוּת וְתַעֲנוּג אֲפִילוּ בְּלִמּוּד הַגְּמָרָא כְּמוֹ מִן הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים (מִדְּרַשׁ פִּנְחָס, ע״ב, אות ג׳).

עַם יִשְׂרָאֵל כּוּלוֹ עַל כָּל שִׁכְבוֹתָיו כֻּלָּם מִשְׁתּוֹקְקִים לָחוּשׁ בִּקְדוּשַׁת הַזֹּהַר, חֲפֵצִים בְּלִימוּד הַזֹּהַר, רוֹצִים לְהִתְעַלּוֹת וְלַעֲלוֹת בְּהַר ה׳ עַל יְדֵי הַלִּימוּד מִסֵּפֶר הַזֹּהַר, זֹאת רָאוּ בְּמוּחָשׁ בְּ״מִפְּעָל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי״, הַצְּמָאוֹן לָדַעַת אֶת ה׳, לֹא רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא צָמֵא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמוֹעַ אֶת דִּבְרֵי ה׳, וְעַל כָּךְ יָעִידוּ אַלְפֵי הַטֶּלֶפוֹנִים שֶׁל לוֹמְדֵי הַזֹּהַר, מֵאוֹת מִתְנַדְּבִים, וּמֵאוֹת שִׁיעוּרִים הַנּוֹסְדִים חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים, וְעַדַיִּין הַצְּמָאוֹן רַב.

הָעֲלוֹנִים שֶׁיָּצְאוּ עַל יָדֵינוּ הִיוּ מְקוֹר חָשׁוּב וְסִפְּקוּ כָּר נִרְחָב לְאֵלּוּ שָׁרָצוּ לָדַעַת עַל הַזֹּהַר, אַךְ לְצַעֲרֵינוּ, לֹא חִישַׁבְנוּ נָכוֹן אֶת הַבִּקּוּשׁ הֶעָצוּם שֶׁל הַצִּיבּוּר וְלֹא הִדְפַּסְנוּ מַסְפִּיק עַלּוֹנִים לְכוּלָּם. וְעַדַיִּין מִתְקַשְּׁרִים לְבַקֵּשׁ עוֹד עַלּוֹנִים.

עַל כֵּן אָסַפְנוּ הָעֲלוֹנִים לִכְרָךְ אֶחָד, 34 עַלּוֹנִים יַחְדָּיו, כְּדֵי שֶׁכָּל אֶחָד יוּכַל לְהַשִּׂיג הָעֲלוֹנִים, כְּדֵי לְפַרְסֵם כֹּחַ הַזֹּהַר בָּעוֹלָם, כְּדֵי לְהָפִיץ אוֹרוֹ וְלִמְשֹׁךְ הַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת עַל כְּלַל יִשְׂרָאֵל בְּבִיאַת גּוֹאֵלֵינוּ[טו] וּמְשִׁיחֵנוּ אָמֵן.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇ **הערות** ◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עיקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל וכו׳.

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הק׳, והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפני׳ כמו שנדחה החושך מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוה״ק, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך, ובב״י: ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו.

[טו] כלל העולה, שחייב אדם לידע שמו יתברך, ומי שלא ראה חכמה זאת, לא ראה אורות מימיו, והכסיל בחשך הולך וכו׳ .... ובזכותא יבוא משיח צדקינו בב״א.

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה מַלְאָכִים סְבִיבוֹ וּשְׁכִינָתָא עִלָּאָה עָטָרָא עַל כֻּלְּהוּ, [וּשְׁכִינָה עֶלְיוֹנָה הָיְתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי:

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חֵילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מַלְאָכִים סְבִיבוֹ וּשְׁכִינָתָא עִלָּאָה עָטָרָא עַל כֻּלְּהוּ, [וּשְׁכִינָה עֶלְיוֹנָה הָיְתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי: רַבִּי רַבִּי אַנְתְּ הוּא אִילָנָא דִּרְבָה וּתְקִיף בְּאוֹרַיְיתָא, [אַתָּה הוּא אִילָן הַגָּדֵל וּמִתְחַזֵּק בַּתּוֹרָה] בְּעַנְפִּין דִּילָךְ דְּאִינּוּן אֲבָרִין קַדִּישִׁין, [בָּעֲנָפִים שֶׁלְּךָ שֶׁהֵם אֵבָרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְהַיְנוּ סְבִיבוֹת אֲבָרֶיךָ], כַּמָּה עוֹפִין שַׁרְיָין תַּמָּן, דְּנִשְׁמָתִין קַדִּישִׁין [כַּמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שׁוֹרִים שָׁם] כְּגַוְונָא דִּלְעֵילָא, [כְּדוּגְמַת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל אִילָן הָעֶלְיוֹן], דְּאִתְּמַר בֵּיהּ [שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ] (שָׁם ט) וּבְעַנְפוֹהִי יְדוּרָן צִפֳּרֵי שְׁמַיָּא, [וּבַעֲנָפָיו יְקַנְּנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהַיְנוּ הַנְּשָׁמוֹת דְּז״א הַנִּקְרָא שָׁמַיִם (בְּסוֹד (מ״א ח׳ ל״ב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם)] וְאָמַר אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לְרַבִּי שִׁמְעוֹן: וְכַמָּה בְּנֵי נָשָׁא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חִבּוּרָא דִילָךְ, כַּד יִתְגַּלֵּי לְתַתָּא בְּדָרָא בַּתְרָאָה בְּסוֹף יוֹמַיָּא, וּבְגִינֵיהּ (וַיִּקְרָא כה י) וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ וְגו׳. פֵּירוּשׁ: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחִבּוּר שֶׁלְּךָ [שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם מָזוֹן וְתִיקוּן הַנֶּפֶשׁ עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַ״ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, [קָרוֹב לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ] וּבִשְׁבִיל לִמּוּד הַזּוֹהַ״ק יִתְקַיֵּם מַה שֶּׁכָּתוּב ״וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ״- פֵּירוּשׁוֹ שֶׁיָּבוֹא מָשִׁיחַ צִדְקֵינוּ[טז] וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן (תִּקּוּנֵי זֹהַר תִּקּוּן ו׳ בְּסוֹפוֹ - הַגְּרָ״אָ וּבל״ר).

וּבַמִּקְדָּשׁ מֶלֶךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד פֵּרוּשׁ מַאֲמָרֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, וְאֵין קֵץ לְגֹדֶל שְׂכָרוֹ, וְאַשְׁרֵינוּ וּמַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ אִם נִזְכֶּה לַעֲזוֹר וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כָּךְ גָּזַר הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גָּנוּז סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ עַד סוֹף הַיָּמִים שֶׁבִּזְכוּתוֹ יָבֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגוּלָּה זוּ בּוֹ דַּוְוקָא וְלֹא בִּזוּלָתוֹ, עכ״ל.

וּבְכֵן יְהוּדִי יָקָר בֹּא וּתְקָרֵב הַגְּאוּלָּה עַל יְדֵי לִימוּד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ.

הֲיָדַעְתָּ - מַה אוֹמְרִים 1000 גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד?

הערות

[טז] לְשׁוֹן הַכִּסֵּא מֶלֶךְ: וְעַל זֶה הַלִּמּוּד אָמַר הַקָּבָּ״ה (בְּרָכוֹת ח ע״א), שֶׁנֶּחְשָׁב כְּאִילּוּ פְּדָאנִי לִי וּלְבָנַי מֵהַגָּלוּת.

הֲיָדַעְתָּ - שֶׁשּׁוּם תֵּרוּץ לֹא יַעֲמֹד לְךָ, וּמֻכְרָח אַתָּה לִלְמֹד זֹהַר הַקָּדוֹשׁ בְּחִיּוּב גָּמוּר, לִנְשְׁמָתְךָ, וְגַם בְּדִין עֲרֵבוּת לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁבָּזֶה תִּרְבֶּה הַדַּעַת וְהַקְּדֻשָּׁה[יז], וְיִמָּנְעוּ צָרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְיִרְבֶּה הַשֶּׁפַע הַקָּדוֹשׁ וְהָרַחֲמִים.

הַתְּשׁוּבָה: תִּמְצָא בְּסֵפֶר הַנִּפְלָא "אוֹר הַזּוֹהַר" עַיֵּן שָׁם, וּתְגַלֶּה אֲמָרוֹת יְקָרוֹת מִפֶּז וּמִפְּנִינִים.

וְהַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כִּזּוֹהַר הָרָקִיעַ: כָּךְ אוֹמֵר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם לְרַשְׁבַּ"י זיע"א: "בְּהַאי חִבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמִטְעָם" מְאִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר (דְּבָרִים לב, יב) פֵּירוּשׁ: מִשּׁוּם שֶׁעֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לִטְעֹם מֵאִילַן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר, עַל יָדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגָּלוּת בְּרַחֲמִים, וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַפָּסוּק שֶׁהַשֵּׁם יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגָּלוּת בְּלִי קִטְרוּג (רַעְיָא מְהֵימְנָא פָּרָשַׁת נָשֹׂא דַּף קכד: (רְמַ"ק).

הערות

[יז] יָדוּעַ מַה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ יִשְׂרָאֵל מִסַּלַנְט זי"ע, דְּכַאֲשֶׁר יְהוּדִי מִתְחַזֵּק כָּאן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, מִיָּד מִתְחַזֵּק כְּנֶגְדּוֹ עוֹד יְהוּדִי רָחוֹק הַנִּמְצָא בְּפַרִיז, בִּשְׁמִירַת שַׁבָּת קוֹדֶשׁ. וְעַיֵּן בְּסֵפֶר מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ (פָּרָשַׁת וַיְחִי) שֶׁבֵּאֵר בְּהַרְחָבָה אֵיךְ מֻכְרָח שֶׁלְּכָל יְהוּדִי יֵשׁ נִצּוֹצוֹת וַחֲלָקִים וּבְהִתְעוֹרְרוּתוֹ וַחֲזָרָתוֹ בִּתְשׁוּבָה מְעוֹרֵר גַּם אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַתְּלוּיוֹת בּוֹ. וְכֵן כָּתוּב בְּלִקּוּטֵי מוֹהַר"ן זי"ע.